

Statistické testování

Uvedeme obecný postup statistického testování:

A. Postup testování statistické hypotézy

1. Formulace nulové H_0 a alternativní hypotézy H_A .
2. Volba hladiny významnosti α .
3. Volba testační statistiky, např. t .
4. Určení kritického oboru testové charakteristiky.
5. Vyčíslení testační statistiky a jejích kvantilů.
6. Rozhodnutí, zda
 - a) Zamítnout hypotézu H_0 a přijmout H_A , jestliže testační statistika padne do kritického oboru,
 - b) Nezamítnout hypotézu H_0 , jestliže testační statistika nepadne do kritického oboru.

Výsledek testování:

- a) Zamítnutí hypotézy H_0 neznamená, že testovaná nulová hypotéza *neplatí*, ale znamená, že její platnosti nevěříme, protože výsledek testu poskytl objektivní důvod. V dalším pak budeme uvažovat, že H_0 neplatí a H_A platí.
- b) Nezamítneme-li hypotézu H_0 , neznamená to její přijetí. Výsledek testu neukázal tak velkou neshodu mezi zjištěnou skutečností a testovanou hypotézou, která by dala dostatečný důvod k zamítnutí hypotézy.

Dva případy chybného rozhodnutí při testování:

- a) Testační statistika padne mimo obor přijetí nulové H_0 hypotézy O_p , tj. mimo interval

$$u_{\alpha/2} \leq u_s \leq u_{1-\alpha/2}$$

a hypotéza H_0 přitom platí. Platí-li H_0 , je pravděpodobnost padnutí u_s mimo obor O_p rovna právě hladině významnosti α . Velikost α určuje velikost *chyby I. druhu*, tj. nesprávného zamítnutí správné nulové hypotézy H_0 .

- b) Testační statistika padne do oboru, O_p , tj. mimo interval

$$u_s < u_{\alpha/2} \quad \text{resp.} \quad u_s > u_{1-\alpha/2}.$$

a přitom platí alternativní hypotéza H_A . Pravděpodobnost, že u_s padne do oboru přijetí O_p , i když H_0 neplatí, představuje velikost *chyby II. druhu*, β .

B. Testy střední hodnoty ("testy správnosti")

- a) **100(1 - α)%ní interval spolehlivosti:** vypočteme intervalový odhad parametru μ (tj. polohy či rozptýlení). Padne-li zadaná hodnota μ_0 parametru μ do tohoto intervalu, nezamítá se hypotéza $H_0: \mu = \mu_0$. Padne-li μ_0 mimo tento interval, zamítá se H_0 .
- b) **Studentův t-test:** ze základního souboru s rozdělením $N(\mu, \sigma^2)$ provedeme náhodný výběr rozsahu n a vypočteme výběrový průměr \bar{x} a směrodatnou odchylku s . Jako testovou statistiku zvolíme náhodnou veličinu

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{s} \sqrt{n}$$

Kritické obory testů polohy hypotézy $H_0: \mu = \mu_0$ proti různým alternativám H_A pro hladinu významnosti α jsou uvedeny v tabulce. Hraniční body kritického oboru představují 100 α %ní kvantily známých rozdělení. Místo formálního testování, zda jsou tyto kvantily větší než testové statistiky, je možné přímo vyčíslit velikost pravděpodobnosti $(1 - \alpha)$ (u oboustranného testu $(1 - \alpha/2)$).

Nulová hypotéza H_0	Alternativní hypotéza H_A	Testační charakteristika	Kritický obor
$\mu = \mu_0$	$\mu > \mu_0$	$t = (\bar{x} - \mu_0) \sqrt{n} / s$	$t \geq t_{(1-\alpha)}(n-1)$
	$\mu < \mu_0$		$t < t_{\alpha}(n-1)$
	$\mu \neq \mu_0$		$ t \geq t_{(1-\alpha/2)}(n-1)$

C. Testy shody středních hodnot ("testy shodnosti")

Porovnání dvou výběrů $\{x_i\}$, $i = 1, \dots, n_1$, a $\{y_j\}$, $j = 1, \dots, n_2$, patří k častým úlohám v přírodních i technických vědách, a to při

- porovnání výsledků z různých instrumentálních metod nebo laboratoře,
- ověřování nutnosti dělení heterogenních výběrů do homogenních podskupin,
- hodnocení rozdílu mezi rozličnými materiály a přístroji.

Někdy lze tuto úlohu převést na testování jednoho výběru. To je totiž případ, kdy mezi prvky obou výběrů existuje jistá logická vazba. Představují-li prvky x_i vlastnosti před úpravou materiálu a prvky y_i stejné vlastnosti po úpravě materiálu *těchže* vzorků ($n_1 = n_2$), lze utvořit jednorozměrný výběr, $D_i = x_i - y_i$, pro který lze užít klasickou statistickou analýzu. Pokud se střední hodnota μ_D významně neliší od nuly, znamená to, že $\mu_x \neq \mu_y$ a efekt zpracování materiálu není pro sledovanou vlastnost statisticky významný (t.zv. *párový test*). V obecnějším případě dvou výběrů lze zjistit, zda pocházejí ze stejného rozdělení pravděpodobnosti a zda se neliší v parametrech polohy a rozptýlení.

Postup testu shodnosti středních hodnot dvou souborů:

1. Ověření normálního rozdělení obou souborů: testy a statistické diagnostiky k ověření předpokladů o výběru.

2. Test shody rozptylů:

- 2.1 Klasický Fisher-Snedecorovým F -test,
- 2.2 Modifikovaný Fisher-Snedecorův F -test,
- 2.3 Robustní Jackknife test F_J .

3. Test shody středních hodnot dvou souborů:

- 3.1 Klasický Studentův t -test T_1 pro homoskedasticitu,
- 3.2 Klasický Studentův t -test T_2 pro heteroskedasticitu,
- 3.3 Modifikovaný Studentův t -test T_3 pro výběry, odchýlené od normálního rozdělení.
- 3.4 Robustní Jackknife test polohy T_4 pro homoskedasticitu,
- 3.5 Robustní Jackknife test polohy T_5 pro heteroskedasticitu.

1. krok: Ověření normálního rozdělení obou výběrů

Klasické testy vycházejí z předpokladů:

- výběry $\{x_i\}$, $i = 1, \dots, n_1$, a $\{y_j\}$, $j = 1, \dots, n_2$ jsou vzájemně nezávislé;
- rozdělení obou výběrů je normální, $x_i \sim N(\mu_x, \sigma_x^2)$ a $y_j \sim N(\mu_y, \sigma_y^2)$.

Existuje řada různých metod, které jsou použitelné i v případech, kdy jsou tyto dva předpoklady narušeny. Před vlastní statistickou analýzou je výhodné vyšetřit nejprve metodami průzkumové analýzy chování obou výběrů.

2. krok: Testy shody rozptylů

(a) Klasický F -test: umožňuje ověření nulové hypotézy $H_0: \sigma_x^2 = \sigma_y^2$ proti alternativní

$H_A: \sigma_x^2 \neq \sigma_y^2$. Vychází se z předpokladu, že oba výběry jsou nezávislé a pocházejí z normálního rozdělení. Testovací kritérium má tvar

$$F = \max \left\| \frac{s_x^2}{s_y^2}, \frac{s_y^2}{s_x^2} \right\| .$$

Platí-li hypotéza H_0 a $s_x^2 > s_y^2$, má F kritérium F -rozdělení s $v_1 = n_1 - 1$ a $v_2 = n_2 - 1$ stupni volnosti. V opačném případě se pořadí stupňů volnosti zamění. Je-li $F > F_{1-\alpha}(v_1, v_2)$, je nulová hypotéza H_0 o shodnosti rozptylů zamítnuta.

(b) Modifikovaný F -test: předchozí klasický F -test je značně citlivý na předpoklad normality. Mají-li obě výběrová rozdělení jinou špičatost než odpovídá normálnímu, je třeba užít kvantil $F_{1-\alpha}(v_1, v_2)$ se stupni volnosti v_1 a v_2 , vyčíslenými podle vztahů

$$v_1 = \frac{n_1 - 1}{1 + \frac{\hat{g}_{2c}}{2}}, \quad v_2 = \frac{n_2 - 1}{1 + \frac{\hat{g}_{2c}}{2}}$$

$$\text{kde } \hat{g}_{2c} = \frac{2(n_1 + n_2) \left[\sum_{i=1}^{n_1} (x_i - \bar{x})^4 + \sum_{i=1}^{n_2} (y_i - \bar{y})^4 \right]}{\left[\sum_{i=1}^{n_1} (x_i - \bar{x})^2 + \sum_{i=1}^{n_2} (y_i - \bar{y})^2 \right]^2} - 3$$

(c) Robustní Jackknife test: jsou-li v datech navíc odlehle hodnoty, jeví se užitečný robustní Jackknife test. Testovací kritérium má tvar

$$F_J = \frac{n_1 (\bar{z}_1 - \bar{z})^2 + n_2 (\bar{z}_2 - \bar{z})^2}{\frac{\sum_{i=1}^{n_1} (z_{1i} - \bar{z}_1)^2 + \sum_{i=1}^{n_2} (z_{2i} - \bar{z}_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}}$$

$$\text{kde } \bar{z} = \frac{n_1 \bar{z}_1 + n_2 \bar{z}_2}{n_1 + n_2}, \quad z_j = \frac{\sum_{i=1}^{n_j} z_{ji}}{n_j}, \quad j = 1, 2$$

Veličiny z_{1i} se počítají podle vztahu $z_{1i} = n_1 \ln s_x^2 - (n_1 - 1) \ln s_{1(i)}^2$,

$$\text{kde } s_{1(i)}^2 = \frac{1}{n_1 - 2} \sum_{j \neq i}^{n_1} (x_j - \bar{x}_{(i)})^2.$$

Ve vztahu se vyskytuje průměr s vynechanou i -tou hodnotou, pro který platí

$$\bar{x}_{(i)} = \frac{1}{n_1 - 1} \sum_{j \neq i}^{n_1} x_j.$$

Při výpočtu z_{2i} se ve výše uvedených vztazích dosazují hodnoty $\{y_j\}, j = 1, \dots, n_2$, rozptyl s_y^2 a rozsah výběru n_2 .

Platí-li nulová hypotéza H_0 , má testovací kritérium F_J přibližně F rozdělení s $v_1 = 2, v_2 = n_1 + n_2 - 2$ stupni volnosti. Vyjde-li, že $F_J > F_{1-\alpha}(v_1, v_2)$, je nutné zamítnout hypotézu H_0 o shodnosti obou výběrových rozptylů na hladině významnosti.

3. krok: Testy shody středních hodnot dvou souborů

Studentův t -test umožňuje testování hypotézy $H_0: \mu_x = \mu_y$ proti alternativní $H_A: \mu_x \neq \mu_y$ i při splnění obou uvedených předpokladů o výběrech:

(a) Klasický Studentův t -test T_1 pro shodné rozptyly: pro $\sigma_x^2 = \sigma_y^2$ a když obě rozdělení vykazují Gaussovo rozdělení, má testovací kritérium tvar

$$T_1 = \frac{|\bar{x} - \bar{y}|}{\sqrt{(n_1 - 1)s_x^2 + (n_2 - 1)s_y^2}} \sqrt{\frac{n_1 n_2 (n_1 + n_2 - 2)}{n_1 + n_2}}$$

Platí-li, že $T_1 > t_{1-\alpha/2}(n_1 + n_2 - 2)$, je hypotéza H_0 o shodě středních hodnot na hladině významnosti α zamítnuta.

(b) Klasický Studentův t -test T_2 pro různé rozptyly: pro $\sigma_x^2 \neq \sigma_y^2$ a když obě rozdělení vykazují Gaussovo rozdělení, má testovací kritérium tvar

$$T_2 = \frac{|\bar{x} - \bar{y}|}{\sqrt{\frac{s_x^2}{n_1} + \frac{s_y^2}{n_2}}}$$

Platí-li hypotéza H_0 , má tato testová statistika Studentovo rozdělení s "**ekvivalentními**" stupni volnosti v

$$v = \frac{\frac{s_x^2}{n_1} + \frac{s_y^2}{n_2}}{\frac{s_x^4}{n_1^2(n_1 - 1)} + \frac{s_y^4}{n_2^2(n_2 - 1)}}$$

Platí-li, že $T_2 > t_{1-\alpha/2}(v)$, je hypotéza H_0 o shodě středních hodnot na hladině významnosti α zamítnuta.

Testovací kritérium T_1 není robustní vůči heteroskedasticitě, tj. případu, kdy data jsou ve výběrech měřena s různou přesností. V této situaci je správnější užít testovacího kritéria T_2 , které je vůči heteroskedasticitě robustnější. Na druhé straně však ekvivalentní stupně volnosti v vycházejí menší než $n_1 + n_2 - 2$, takže síla testu T_2 je nižší než síla T_1 .

(c) Modifikovaný Studentův t -test T_3 pro výběry, odchýlené od normálního rozdělení: jestliže jedno z rozdělení se odchyluje od normality nebo se významně liší v šikmosti od druhého, je vhodné použít modifikované testovací kritérium T_3

$$T_3 = \frac{|\bar{x} - \bar{y}| + C + D(\bar{x} - \bar{y})^2}{\sqrt{\frac{s_x^2}{n_1} + \frac{s_y^2}{n_2}}},$$

kde

$$C = \frac{1}{6} \frac{\frac{\hat{g}_{1x}}{n_1^2} \frac{s_x^3}{\sqrt{n_1}} - \frac{\hat{g}_{1y}}{n_2^2} \frac{s_y^3}{\sqrt{n_2}}}{\frac{s_x^2}{n_1} + \frac{s_y^2}{n_2}} \quad \text{a} \quad D = \frac{1}{3} \frac{\frac{\hat{g}_{1x}}{n_1^2} \frac{s_x^3}{\sqrt{n_1}} - \frac{\hat{g}_{1y}}{n_2^2} \frac{s_y^3}{\sqrt{n_2}}}{\left[\frac{s_x^2}{n_1} + \frac{s_y^2}{n_2} \right]^2}$$

V těchto vztazích jsou \hat{g}_{1x} a \hat{g}_{1y} výběrové šikmosti. Aby bylo možné užít kvantilů Studentova rozdělení pro předepsanou hladinu významnosti α , je třeba přeformulovat testovací kritérium T_3 do tvaru

$$T_3 = T_2 + B_x - B_y,$$

kde

$$B_x = \frac{\frac{\hat{g}_{1x} s_x^3}{6 n_1^2 \sqrt{n_1} \left[\frac{s_x^2}{n_1} + \frac{s_y^2}{n_2} \right]} + \frac{\hat{g}_{1x} s_x^2 (\bar{x} - \bar{y})^2}{3 n_2^2 \sqrt{n_2} \left[\frac{s_x^2}{n_1} + \frac{s_y^2}{n_2} \right]}}{\sqrt{\frac{s_x^2}{n_1} + \frac{s_y^2}{n_2}}}$$

a B_y se vyčíslí analogicky, pouze šikmost \hat{g}_{1x} se nahradí hodnotou \hat{g}_{1y} , rozptyl σ_x^2 hodnotou σ_y^2 a rozsah n hodnotou n_2 . Za předpokladu platnosti hypotézy H_0 má testovací kritérium T_3 Studentovo rozdělení s počtem stupňů volnosti v . Test založený na kritériu T_3 je robustní vůči sešikmení výběrových rozdělení i vůči heteroskedasticitě a není u něho požadována ani shoda rozptylů, $\sigma_x^2 \neq \sigma_y^2$. Vůči odchylkám rozdělení od normality ve špičatosti jsou uvedené t -testy T_1 , T_2 a T_3 dostatečně robustní. Je možné použít i korekcí na špičatost, což však nepřináší výrazné zlepšení.

(d) Robustní Jackknife test polohy T_4 pro homoskedasticitu: jsou-li ve výběrech přítomna vybočující měření, lze pro test hypotézy $H_0: \mu_1 = \mu_2$, a $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ upravit testovací kritérium založené na uřezaném průměru na tvar

$$T_4 = \frac{(\bar{x}(\hat{\nu}) - \bar{y}(\hat{\nu}))}{\sqrt{S_{w,x}(\hat{\nu}) + S_{w,y}(\hat{\nu})}}$$

kde $S_{w,x}(\hat{\nu})$ a $S_{w,y}(\hat{\nu})$ se vyčíslí pro výběry $\{x_i\}$, $i = 1, \dots, n_1$, a $\{y_j\}$, $j = 1, \dots, n_2$. Je-li $n_1 = n_2$, má náhodná veličina T_4 přibližně Studentovo rozdělení s $2(k-1)$ stupni volnosti. Test T_4 lze použít jen pro rozsah $n \geq 7$.

(e) Robustní Jackknife test polohy T_5 pro heteroskedasticitu: pro případ nestejných rozptylů $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ a nestejných rozsahů $n_1 \neq n_2$ a s využitím kritéria T_2 lze formulovat robustní kritérium T_5 pro test hypotézy $H_0: \mu_x = \mu_y$

$$T_5 = \frac{\bar{x}(\hat{\nu}) - \bar{y}(\hat{\nu})}{\sqrt{\frac{s_{w,x}^2}{h_1} + \frac{s_{w,y}^2}{h_2}}}, \text{ kde } s_{w,x}^2 = \frac{S_{w,x}(\hat{\nu})}{h_1 - 1}, \quad s_{w,y}^2 = \frac{S_{w,y}(\hat{\nu})}{h_2 - 1}$$

$$h_i = n_i - 2 \operatorname{int} \left(\frac{\hat{\nu} n_i}{100} \right) \quad \text{pro } i = 1, 2.$$

Testovací kritérium T_5 má přibližně Studentovo rozdělení s v stupni volnosti, pro které platí

$$\frac{1}{v} = \frac{z^2}{h_1 - 1} + \frac{(1 - z)^2}{h_2 - 1}, \text{ kde } z = \frac{\frac{s_{w,x}^2}{h_1}}{\frac{s_{w,x}^2}{h_1} + \frac{s_{w,y}^2}{h_2}}.$$

Robustní testy T_4 a T_5 jsou výhodné také pro rozdělení s dlouhými konci, když je špičatost větší než 3. V případě normálního rozdělení však mají menší sílu než testy T_1 a T_2 .